

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ
Куо.бр.30/12
Дана 17.12.2012.године
В А Љ Е В О

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ, у већу састављеном од вршиоца функције председника суда-већа Биљане Савић и чланова већа-судија Наде Живић и Весне Херцег, са судијским помоћником Милицом Ђоковић, записничарем, у кривичном предмету против осуђеног СМ из _____, због крив.дела проневере из чл.364 ст.3 у вези ст.1 КЗ и продуженог крив.дела фалсификовање службене исправе из чл.357 ст.3 у вези ст.1 КЗ у вези чл.61 КЗ, решавајући о молби за пуштање на условни отпуст који је поднео осуђени, по прибављеном мишљењу ВЈТ Ваљево Ктр.бр.525/12 од 13.12.2012. године, на седници већа одржаној дана 17.12.2012. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

УВАЖАВА СЕ молба осуђеног СМ из _____, осуђен пресудом Окружног суда у Ваљеву К.бр.15/07 од 03.03.2009. године која је преиначена у погледу одлуке о казни пресудом Апелационог суда у Београду Кж1.бр.79/2010 од 17.05.2010. године, па се исти, по правноснажности овог решења, има БЕЗ ОДЛАГАЊА пустити са издржавања казне затвора изречене наведеном пресудом, под условом да до истека времена на које је казна изречена, односно до 07.07.2013. године, НЕ УЧИНИ НОВО КРИВИЧНО ДЕЛО.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Ваљеву К.бр.15/07 од 03.03.2009. године која је преиначена у погледу одлуке о казни пресудом Апелационог суда у Београду Кж1.бр.79/2010 од 17.05.2010. године, окр.СМ из _____ оглашен је кривим због извршења кривичног дела проневере из чл.364 ст.3 у вези ст.1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци и због извршења продуженог крив.дела фалсификовање службене исправе из чл.357 ст.3 у вези ст.1 КЗ у вези чл.61 КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 10 (десет) месеци у коју казну му је урачунато и време проведено у притвору од 20.11.2006. године до 10.01.2007. године.

Решењем овог суда Кв.бр.185/12 од 20.11.2012. године о примени амнестије, осуђени СМ је ослобођен од извршења напред утврђених казни, тако да укупан део казне од чијег се извршења осуђени ослобађа износи 10 (десет) месеци и 15 (петнаест) дана, а остатак казне коју има извршити износи 1 (једна) година и 11 (једанаест) месеци и 15 (петнаест) дана, с тим што се у ову казну урачунава и време које је осуђени провео у притвору од 20.11.2006. године до 10.01.2007. године, као и време које је осуђени до сада провео на издржавању казне затвора.

Осуђени је, поднео овом суду молбу за условни отпуст, у којој је навео да се налази на издржавању казне у КПЗ _____, те да се током издржавања понашао дисциплиновано и све своје обавезе извршавао савесно, као и да према њему до сада нису примењене дисциплинске мере и да није криминално орјентисан. У молби истиче да су се стекли услови за примену института условног отпуста након доношења решења о примени амнестије, јер је издржао 2/3 казне и предлаже да се усвоји молба и донесе решење о отпуштању са даљег издржавања казне.

У извештају КПЗ _____ број 1190-1/11 од 07.12.2012. године о владању и извршавању обавеза осуђеног утврђено је да је осуђени сам дошао на издржавање казне дана 12.09.2011. године, а да му је предвиђен истек јединствене казне на коју је осуђен 22.05.2014. године, с тим да му је урачунато време проведено у притвору од 20.11.2006. године до 10.01.2007. године. Након доношења решења овог суда Кв.бр.185/12 од 20.11.2012. године о примени амнестије, предвиђени истек казне је 07.07.2013. године. У извештају се наводи да је осуђени током третмана више пута разврставан по групама, тако да се сада налази у групи „А-2“, да је ускладио од почетка своје понашање са кућним редом Завода и да није дисциплински кажњаван. Такође, наводи се да је више пута награђиван за рад, да своје обавезе прихвата и обавља благовремено и одговорно, да је ангажован на пословима у оквиру кухиње Завода, те да има коректну комуникацију са службеним лицима и осуђеницима. Осуђени користи ванзаводска права редовно, без злоупотребе, признаје кривицу и прихвата део своје одговорности. На крају, у извештају је истакнуто да је програм поступања према осуђеном реализован и да је сврха кривичне санкције у односу на пенални део третмана остварена, као и да осуђени има подршку породице, тако да је могућ прихват по издржаној казни.

Виши јавни тужилац у Ваљевоу у поднеску Ктр.бр.525/12 од 13.12.2012. године наводи да са становишта генералне превенције не постоје услови да се осуђени пусти на условни отпуст, с обзиром да би његово пуштање у неком краћем временском периоду указало да није издржао ни половину изречене казне.

Веће Вишег суда у Ваљевоу, размотрило је све списе ове кривичне ствари, а посебно молбу браниоца осуђеног и извештај КПЗ _____ и поднесак ВЈТ Ваљево, па је донело одлуку као у изреци из следећих разлога:

Молба осуђеног за пуштање на условни отпуст је основана.

Наиме, чл.46 ст.1 КЗ, прописано је да осуђеног који је издржао 2/3 казне затвора суд може условно отпустити са издржавања казне, ако се у току издржавања казне тако поправио да се са основом може очекивати да ће се на слободи добро владати, а нарочито да до истека времена за које је изречена казна не учини ново кривично дело. При оцени да ли ће се осуђени условно отпустити узете се у обзир његово владање за време издржавања казне, извршавања радних обавеза, с обзиром на његову радну способност, као и друге околности које показују да је постигнута сврха кажњавања.

Приликом утврђивања да ли је прошло законом предвиђено време за пуштање на условни отпуст, веће овог суда је узело у обзир висину казне која се има извршити према решењу овог суда о примени амнестије Кв.бр.185/12 од 20.11.2012. године према осуђеном М. Наиме, веће овог суда је нашло да је у конкретном случају током извршења казне затвора на коју је осуђен СМ пресудом Окружног суда у Ваљевоу К.бр.15/07 од 03.03.2009. године која је преиначена у погледу одлуке о казни пресудом Апелационог суда у Београду

Кж1.бр.79/2010 од 17.05.2010. године, дошло до примене амнестије према осуђеном, те да је исти ослобођен од извршења дела казне. По оцени већа овог суда, ослобођење од извршења дела казне по основу амнестије има значење измене осуде у правноснажној пресуди, па се амнестијом измењена осуда има сматрати новом осудом. С тим у вези, утврђује се да је до сада осуђени издржао више од две трећине изречене казне по наведеном решењу и да је истек казне предвиђен дана 07.07.2013. године, те да је стога прошло време предвиђено законом за пуштање на условни отпуст и да је испуњен објективни услов за пуштање на условни отпуст.

Ценећи предметни извештај завода суд је закључио да је осуђени од почетка третмана ускладио своје понашање са кућним редом завода, да није дисциплински кажњаван и да своје обавезе извршава уредно и одговорно, те да је успоставио коректан однос са службеним лицима и осуђеничком популацијом. Такође, веће је имало у виду и чињенице да осуђени користи редовно и без злоупотребе ванзаводска права, као и да исти прихвата одговорност за учињено кривично дело. С обзиром да осуђени ужива подршку породице, то указује да постоји адекватан прихват по издржаној казни и да постоје повољни услови за успешну социјалну реинтеграцију.

Поред наведеног, суд је имао у виду и јасно изражен став завода у ком осуђени издржава казну затвора, да је програм поступања реализован и да је сврха изречене казне у односу на пенални део третмана остварена, па је, без обзира на чињеницу коју је истакао ВЈТ у свом поднеску да осуђени није издржао ни половину изречене казне, одлуку о пуштању на условни отпуст донео управо на основу извештаја установе у којој осуђени издржава казну затвора, ценећи предметни извештај у међусобној повезаности са остварењем циљева генералне и специјалне превенције, који указује да је процес ресоцијализације осуђеног окончан.

Из изнетог, сходно чл.522 ЗКП-а, одлучено је као у изреци решења.

Вф председника суда - већа

Биљана Савић,с.р.